

Kult najhujšega zla

**Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze,
in uničenje svete ženskosti**

povzeto po predstavitvi Marka Passia

april 2023

:blaž

Viri

The Cult of Ultimate Evil: Order-Followers & the Destruction of the Sacred Feminine

(<https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-Presentation-cult-of-ultimate-evil:6?src=embed>)

DEFINICIJA LJUDI, KI SLEPO IZVRŠUJEJO UKAZE

Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, so posamezniki, ki naredijo, kar jim ukaže nekdo drug, s čimer se skušajo odreči svobodni volji in izogniti osebni odgovornosti za to, da ravnajo na podlagi pravilne opredelitve moralnosti oz. nemoralnosti določenega ravnanja. Gre za ljudi, ki o tem, ali je neko ravnanje moralno pravilno ali moralno napačno, ne presojuje zavestno.

Obstajajo tri vrste ljudi, ki slepo izvršujejo ukaze:

- **ljudje, ki se skušajo izogniti osebni odgovornosti:** Posamezniki, ki naredijo, kar jim rečejo domnevni »nadrejeni«, ne da bi sami presodili o tem, ali je dejanje moralno pravilno ali moralno napačno. Največ ljudi, ki slepo izvršujejo ukaze, sodi v to kategorijo.
- **dobronamerni ljudje, ki se motijo:** Posamezniki, ki zmotno verjamejo, da so pravilno določili moralnost dejanja, ki so jim ga ukazali izvesti, in ga zavestno izvedejo.
- **psihopati:** Posamezniki, ki prepoznajo nemoralnost dejanja, ki so jim ga ukazali izvesti, a ga kljub temu zavestno izvedejo. Gre za ljudi, ki jim je vseeno.

Slepo izvrševanje ukazov predstavlja nasprotje vesti. Angleška beseda za »vest« (*conscience*) pride iz latinskega predloga *con*, ki pomeni skupaj, in latinskega glagola *sciere*, ki pomeni vedeti/razumeti; »vest« tako pomeni vedeti skupaj oz. imeti zdravo kmečko pamet, torej imeti znanje o razliki med pravilnim in napačnim ravnanjem.

pravilno:	napačno:
ravnanje, ki je pravilno (temelji na resnici)	ravnanje, ki je napačno (ne temelji na resnici)
ravnanje, ki je moralno (v harmoniji z naravnim zakonom)	ravnanje, ki je nemoralno (v nasprotju z naravnim zakonom)
ravnanje, s katerim drugim čutečim bitjem ne naredimo škode	ravnanje, s katerim drugim čutečim bitjem naredimo škodo

PRAVICA JE TOREJ RAVNANJE, S KATERIM DRUGEMU ČUTEČEMU BITJU NE NAREDIMO ŠKODE.

Poslušati vest pomeni, da se na podlagi svobodne volje zavestno odločimo za moralno pravilno ravnanje namesto za moralno napačno, potem ko razumemo razliko med njima. Kdor slepo izvršuje ukaze, po definiciji ne posluša vesti, saj bi v nasprotnem primeru ravnal pravilno in ne napačno.

Kakšna je razlika med ljudmi, ki slepo izvršujejo ukaze danes, in med tistimi, ki so v preteklosti zagrešili najhujša grozodejstva (Hitlerjeva Nemčija, Maova Kitajska, Sovjetska zveza)? Med njimi ni nobene razlike. Tisti, ki slepo izvršujejo ukaze danes, so ravno tako nemoralni in nevedni strahopetci, ki ravnajo napačno.

RESNIČNE TRDITVE O LJUDEH, KI SLEPO IZVRŠUJEJO UKAZE

- **VSI, ki slepo izvršujejo ukaze, so slabi ljudje.**

Ko so policisti sprejeli službo, so se strinjali, da bodo izvajali zakone – vse zakone. Mnogo zakonov je očitno nepravilnih, celo krutih in zlonamernih. Iz tega sledi, da se je vsak policist strinjal, da bo postal izvajalec zakonov, ki so očitno nepravilni, celo kruti in zlonamerni. Neizogiben zaključek: dobri policisti ne obstajajo. Ker ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, ne poslušajo vesti in ker ravnaajo tako, kot jim ukaže nekdo drug, čeprav s tem sočloveku delajo škodo, ni nihče, ki slepo izvršuje ukaze, resnično moralen človek.

Moralna krivda pomeni, kdo je odgovoren za dejanje, ki je drugemu bitju povzročilo škodo ali izgubo. Moralno je vedno bolj kriv tisti, ki ukaz izvrši, kot pa tisti, ki ga da, saj je tisti, ki je ukaz izvršil, dejanje izvedel in povzročil, da se je škoda fizično manifestirala na svetu. Za smrtne žrtve so bolj krivi vojaki kot politiki, saj dejanja politikov (ukazi) ne povzročijo smrti ljudi, dejanja vojakov (streljanje) pa jih. Slepo izvrševanje ukazov je pot do vseh oblik zla in kaosa na svetu in moralni ljudje ga ne bi smeli imeti za vrlino. Tisti, ki slepo izvršujejo ukaze, so osebno odgovorni in moralno krivi za vse oblike suženjstva in vsak totalitarni režim, ki je obstajal na Zemlji. »Samo ukaze sem izvrševal.« ni opravičilo za nemoralno kriminalno ravnanje in tega neprepričljivega poskusa izogibanja osebni odgovornosti ne bi smeli sprejeti kot opravičljiv izgovor za tako ravnanje. Angleška beseda za »upravičevanje« (*justification*) pride iz latinskega samostalnika *jus*, ki pomeni pravica/zakon, in latinskega glagola *facere*, ki pomeni ustvariti; »upravičevanje« tako pomeni »ustvariti« pravico. Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, so služabniki zla.

Pripadniki gibanja »new« age pravijo, da je pomemben le namen, ampak to je laž. Ko pride do nemoralnega ravnanja, je namen brezpredmeten. Neko ravnanje ali je ali pa ni povzročilo škode drugemu bitju in pri tem ni pomembno, kakšen je bil namen – šteje le dejanje.

Kako je zgrajena resničnost:

1. **znanje:** Dostopne informacije, ki sestavljajo potencialno znanje, se lahko zbere, predela, razume in na njih gradi.
2. **razumevanje:** Postopki odločanja, ki se odvijajo v umu, temeljijo na dostopnih informacijah.
3. **modrost:** Modrost je tisto, kar z novim znanjem/novimi informacijami naredimo. Gre za obnašanje oz. delovanje (uporabo novega znanja).
4. **ustvarjen rezultat:** Stanje, ki se manifestira v družbi, je skupni seštevek obnašanja vseh ljudi (red ali kaos).

Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, ne razumejo niti zgornjega postopka niti naravnega zakona, saj to znanje pred njimi namenoma skrivajo.

Izrazi naravnega zakona:

izraz:	pozitiven vidik:	negativen vidik:
generativna sila (sila, ki jo v procesu stvarjenja uporabimo)	ljubezen (zavest)	strah (nezavest)
začeten izraz	znanje (sprejemanje resnice)	nevednost (zavračanje resnice)
notranji izraz (kaj se zgodi v nas)	suverenost = notranja monarhija	zmedenost = notranja anarhija
zunanji izraz (kaj se zgodi v družbi)	svoboda za vsa bitja = zunanja anarhija	zunanji nadzor = zunanja monarhija = suženjstvo
manifestacija (kar ustvarimo)	red (manifestirano dobro)	kaos (manifestirano zlo)

Korakov ni mogoče preskočiti in vsak predhoden korak je potreben za manifestacijo reda ali kaosa.

Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, ne poznajo načela vzroka in posledice (to je razlog, zakaj je namen brezpredmeten). Vsaka posledica ima svoj vzrok in obratno; vse se zgodi v skladu z zakonom, nič se ne zgodi po naključju. Vzrok in posledico navadno ločujeta čas in prostor, zato težko prepoznamo povezavo med ravnanjem in stanjem, ki se manifestira v resničnosti.

Zakon svobode: moralnost in svoboda sta premo sorazmerni: če se moralnost poveča, se tudi svoboda poveča; če se moralnost zmanjša, se tudi svoboda zmanjša. Prisotnost resnice in moralnosti v družbi je obratno sorazmerna s prisotnostjo kaosa, tiranije in suženjstva.

- **NIHČE, ki slepo izvršuje ukaze, ni resnično inteligen ten.**

Prava inteligenca nastane ob združitvi leve in desne možganske hemisfere. Ljudje mislijo, da sta besedi »intelekt« in »inteligence« sopomenki, a to je daleč od resnice. Pri intelektu sodeluje le leva možganska hemisfera in intelektualno razviti ljudje so zelo pametni, a ne resnično inteligentni, za kar morata biti obe hemisferi enako razviti. Ker kažejo vsi, ki slepo izvršujejo ukaze, težnje prevlade leve hemisfere možganov, ko imajo opravka z domnevnimi »subjekti«, in težnje prevlade desne hemisfere možganov, ko imajo opravka z domnevnimi »nadrejenimi«, nima nihče, ki slepo izvršuje ukaze, resnično uravnovešenih možganov oz. psihe, zato ne more biti holistično inteligen ten.

Leva in desna možganska hemisfera upravljata različne funkcije. Leva hemisfera predstavlja moškost in intelekt (simbol ▲). Je središče analitičnega razmišljanja, dobesednega razumevanja, lažne (uradne) »znanosti«, logike, natančnosti, organiziranja, podrobnosti in ponavljanja; miselni procesi v njej potekajo zaporedno. Desna hemisfera predstavlja ženskost in intuicijo (simbol ▼). Je središče domišljije, hevrstike, intuicije, konceptov, metafor, sočutja, splošnosti in

ustvarjalnosti ter vidi celotno sliko. Pri ljudeh, ki slepo izvršujejo ukaze, prevladuje leva hemisfera možganov in oni so tisti, ki tako v njih samih kot tudi v družbi uničujejo vidik svete ženskosti.

Prava inteligenca nastane, ko se združita dinamiki svete moškosti in svete ženskosti. Nihče, ki slepo izvršuje ukaze, ni resnično inteligenčen; holistično inteligenco lahko razviješ šele potem, ko nehaš slepo izvrševati ukaze.

- **VSI, ki slepo izvršujejo ukaze, so strahopetci.**

Ker nima nihče, ki slepo izvršuje ukaze, vesti in duhovne moči, da bi rekel »Ne!« izvrševanju ukazov domnevnih »nadrejenih«, nima nihče, ki slepo izvršuje ukaze, pravega poguma. Pravi pogum pomeni reči »Ne!« zlu. Pri tem ne gre za odsotnost strahu, temveč za to, da kljub strahu ravnamo pravilno.

POLICISTI IN VOJAKI – PRIPADNIKI KULTA

Beseda »religija« pride iz latinskega glagola *religare*, ki pomeni vezati/zadrževati/onemogočati napredovanje. (Lažna) Religija je sistem nadzora, ki temelji na dogmatskih prepričanjih in ki zadržuje napredovanje zavesti.

Kult je sistem verskega čaščenja in predanosti, ki zagovarja prepričanja, ki so nevarna zlasti za pravice, svoboščine in življenja ljudi, ki niso njegovi pripadniki (v tem se razlikuje od religije). Sistem kultov vzdržujejo s pomočjo hierarhije in kompartmentalizacije; gre za piramidalno strukturo, kjer je znanje zbrano na vrhu piramide, na dnu pa so nevedne množice.

Prepričanja kulta najhujšega zla:

- **»Verjamemo v 'oblast'«:** »Oblast« je iluzija bolnega uma, ki temelji na zmotnem dogmatskem prepričanju, osnovanem na nasilju, da so nekateri ljudje gospodarji, ki imajo »moralno pravico« dajati ukaze, in drugi sužnji, ki imajo »moralno dolžnost« te ukaze ubogati. Vera v legitimnost »oblasti« je vera v legitimnost suženjstva.
- **»Imamo pravice, ki jih drugi nimajo«:** Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, zmotno verjamejo, da imajo pravice, ki jih ostali nimajo. Zaradi indoktrinacije zavračajo resnico, da imamo vsi enake pravice, nihče jih nima več ali manj. Pripadniki kulta najhujšega zla verjamejo, da lahko o tem, katere pravice imamo in katerih ne, odločamo ljudje in sicer na podlagi lastnih kapric. Pravice ne more ustvariti človek, temveč jih dobimo ob rojstvu od stvarnika. Pripadniki kulta prav tako verjamejo, da je na druge mogoče prenesti »pravice«, ki ne obstajajo, in da je mogoče odvzeti pravice, ki obstajajo.

- **»Vlada je naš BOG.«:** Po mnenju pripadnikov kulta najhujšega zla je vlada nadnaravna entiteta, ki lahko da ali odvzame pravice ter na podlagi lastnih kapric in s potezo pisala »zakonodajalcev« določi, kaj je moralno in kaj ne.

Tehnike kulta najhujšega zla:

- **izolacija:** Fizična ločitev (potencialnih) pripadnikov kulta od preostale skupnosti, ustvarjanje mentalitete »mi proti njim«; demonizacija ljudi, ki kultu ne pripadajo. Izolacija je najpomembnejša tehnika kulta najhujšega zla, saj z njo pripadnike ločijo od znanja, ki bi ga lahko dobili od ljudi, ki niso njegovi pripadniki, kar jim onemogoča, da bi se spremenili.
- **konformizem:** Intoleranca individualnosti, stare identitete se je treba popolnoma znebiti, enak način govorjenja in obnašanja; uniforme, ki ustvarjajo enak izgled (*uni-form* – *one form* – ena oblika).
- **indoktrinacija s pomočjo ponavljanja:** Strog urnik in navodila, ponavljajoča se rutina (formacije, marširanje, vaje itd.), ponavljajoče se besedne zveze in pesmi. Ponavljanje je najmočnejša oblika nadzora uma.
- **travme**
 - Fizične travme fizično oslabijo pripadnike kulta: visoka raven aktivnosti (do točke izčrpanosti), malo spanja in moteno spanje; hrana z malo hranili in veliko ogljikovimi hidrati, ki oslabi um.
 - Čustvene travme oslabijo duha pripadnikov kulta: psihološke in verbalne zlorabe (»Nisi dovolj dober!«); nenadni, nepričakovani in šokantni scenariji (zbujanje ponoči); stalno ozračje strahu (ki vedno vodi v kaos).

Če hočete izvedeti, kako voditelji kulta najhujšega zla zasmehujejo policiste in vojake s pomočjo okultnega simbolizma, si oglejte Markovo predstavitev *Occult Mockery of Police and Military Personnel* (<https://odysee.com/@woeih:e/Occult-Mockery-Of-Police-And-Military-Personnel:7>).

PODPORNIKI LJUDI, KI SLEPO IZVRŠUJEJO UKAZE – POMOŽNI PRIPADNIKI KULTA

V mnogih pogledih podporniki ljudi, ki slepo izvršujejo ukaze, delajo več škode moralnosti človeške družbe kot ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, in sicer zato, ker jih je številčno bistveno več. Gre predvsem za ženske, ki slepo podpirajo moške, ki so vključeni v kult najhujšega zla – za žene, matere in sestre. Ženske morajo nehati podpirati pripadnike kulta, saj se bo svet lahko le tako spremenil na bolje.

Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, in njihovi podporniki so tisti, ki uničujejo svet. Ljudje hočejo prevaliti odgovornost na druge, namesto da bi priznali, da so krivi sami. Policisti in vojaki, ki slepo izvršujejo ukaze, s svojim ravnanjem ustvarjajo temni »novi« svetovni »red« in oni so tisti, ki na svetu manifestirajo škodo.

Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, uničujejo dinamiko svete ženskosti – načeli neagresije in skrbi (za nekaj) – s čimer ubijajo sočutje v sebi ter z nasiljem in suženjstvom, ki ga s svojim ravnanjem povzročajo, tudi v družbi.

REŠITEV – VELIKO DELO

Veliko delo lahko opravljaš le, ko si sam spoznal razliko med pravilnim in napačnim ravnanjem. Veliko delo je zahtevna naloga vplivanja na druge, da opustijo lažne religije – nevarna in dogmatska prepričanja, ki zadržujejo napredovanje zavesti, tako da ovirajo sprejemanje resnice in naravnega zakona. Gre za to, da drugim pomagamo spoznati, da s tem, ko podpirajo in odobravajo legitimnost »oblasti« in vlade, podpirajo in odobravajo legitimnost suženjstva in da so zato nemoralni. To je razlog, zakaj je veliko delo tako nepriljubljeno in težko in zakaj ga opravlja tako malo ljudi.

Psihološki dejavniki v ozadju kulta najhujšega zla in njegovih podpornikov:

- **namerna nevednost:** Čeprav večina ljudi spi, jim moramo vztrajno govoriti resnico. Nikoli ne ostanite tiho glede vprašanja pravilnega in napačnega ravnanja.
- **strah pred prevzemanjem osebne odgovornosti:** Osebno odgovornost za to, da ravnamo pravilno, vedno nosimo sami. Ljudje sicer lahko zmotno trdijo, da se bodo osebni odgovornosti izognili in da jo bodo preložili na druge, a v resnici to ni mogoče. Vsak je za svoja dejanja vedno odgovoren sam.
- **sovraštvo do sebe zaradi pomanjkanja samospoštovanja:** Sovraštvo do sebe povzroči, da se posameznik skuša izogniti osebni odgovornosti za poslušanje vesti in da pade v vzorec slepega izvrševanja ukazov ter upravičevanja. Kdor slepo izvršuje ukaze, ne posluša vesti in se nima resnično rad. Do sovraštva do sebe pride, ko travme iz zgodnjega otroštva potlačimo v podzavest, namesto da bi se z njimi soočili in jih pozdravili, kar lahko povzroči občutek manjvrednosti. Sovraštvo do sebe lahko pozdravi samospoštovanje. Angleška beseda za »samospoštovanje« (*self-respect*) pride iz latinske predpone *re*, ki pomeni ponovno, in latinskega glagola *spectare*, ki pomeni gledati/videti; »samospoštovanje« tako pomeni ponovno pogledati samega sebe. Samospoštovanje postavi ljudi, ki slepo izvršujejo ukaze, na pot vesti. Soočenje s temno stranjo samega sebe je najtežje delo, zato ga opravlja tako malo ljudi.

- **težave, ker so jih zapustili starši:** Gre za ljudi, ki se obnašajo kot maltretiran in zapuščen otrok, saj od družine in skupnosti niso dobili podpore, zato imajo sistem prepričanj kulta za nadomestne starše.

Kult najhujšega zla svojim pripadnikom povzroči travme, oni pa potem z njimi odrastejo in jih povzročajo drugim. Gre za začarani krog, iz katerega moramo pripadnikom kulta pomagati izstopiti.

Pripadniki kulta najhujšega zla se pogosto bojijo kaosa – kaj bi se zgodilo, če bi to, del česar so, nenadoma izginilo? Svoboda vključuje neskončno število možnosti, tudi kaos, in če hočemo biti resnično svobodni, moramo to možnost sprejeti brez strahu. Kaos je naš učitelj, saj nas uči, česa ne početi. Strah pred možnostjo kaosa je strah pred resnično svobodo. Zaradi strahu pred kaosom ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, zagovarjajo legitimnost in nadaljevanje »oblasti« ter vlade in posledično nasilja ter suženjstva. Tisti, ki verjamejo, da se mora »oblast« nadaljevati, verjamejo, da se mora suženjstvo nadaljevati, da bi preprečili kaos. Nasilje in suženjstvo ne moreta preprečiti kaosa, saj sta sama kaos.

POSTANITE INTELIGENTNI, MORALNI IN POGUMNI – ZAPUSTITE KULT

Sveta ženskost oz. izgubljeno/generativno načelo je dinamika skrbi (za nekaj). Skrb je tisto, čemur dnevno posvečamo energijo ter pozornost in čemur pomagamo rasti. Če imamo za nekaj skrb, postane tisto gonilo naših misli in dejanj. Skrb je največji generator kakovosti naše izkušnje, zato se to načelo imenuje »generativno načelo« (beseda »generativen« pride iz latinskega glagola *genere*, ki pomeni ustvariti). Tisto, za kar nam je dovolj mar, da podpremo z voljo, ustvarimo na svetu. Svet je tak, kakršen je, ker večini ljudi ni dovolj mar, da bi ga spremenili z dejanji, čeprav pravijo, da bi radi, da bi bile stvari drugačne.

Razsvetljenje ima dva stebra, ki skupaj sestavljata celoto:

- **načelo neagresije** (načelo svete ženskosti): Ne bodi vključen v nasilje oz. ne začni z nemoralno in neupravičeno uporabo fizične moči za prisilo oz. omejevanje upravičenega ravnanja ali svobodne izbire drugega čutečega bitja.
- **načelo samoobrambe** (načelo svete moškosti): Čuteča bitja imajo pravico uporabe sile, da se zaščitijo pred nasiljem drugih.

Ženske igrajo pomembno vlogo pri obuditvi skrbi in sočutja ter pri spreminjanju mišljenja in zavesti ljudi, ki slepo izvršujejo ukaze. To so večinoma moški in sicer zato, ker so fizično močnejši spol in bolj primerni za to, da v imenu voditeljev kulta na svetu manifestirajo škodo. Ženske

morajo zbrati pogum in postaviti pod vprašaj kult najhujšega zla ter njegovo upravičenost; prav tako morajo pripadnikom kulta pomagati spoznati, da so »oblast«, vlada ter nasilje, ki ga povzročajo, nelegitimni.

Izgubljena beseda je koncept v prostozidarstvu in predstavlja stanje zavesti, ki je za večino ljudi izgubljeno. Da bi izgubljeno besedo lahko izgovorili, je treba delati na sebi in doseči stanje usklajenosti misli, čustev in dejanj. V takem stanju zavesti posameznik resnično razume sebe in delovanje naravnega zakona ter objektivno razliko med pravilnim in napačnim ravnanjem. V razsvetljenem stanju zavesti, ki ga ustvari poznavanje naravnega zakona, je posameznik sposoben izreči izgubljeno besedo – »ne«. Samo ko rečemo »Ne!« našim domnevnim »lastnikom« – tistim, ki trdijo, da odločajo o tem, katere pravice imamo in katerih ne – nehamo dajati moč ljudem zunaj sebe in dobimo nazaj vse svoje naravne pravice. Žal ima zelo malo ljudi pogum, skrb in znanje, da izrečejo to besedo, zato velja za izgubljeno. Pravzaprav gre za dve besedi (v angleščini sta besedi *know* in *no* enakozvočnici, torej se izgovorita enako): »vedeti« pomeni poznati svoje pravice; »ne« je beseda neverjetne moči, s katero se upremo vsemu, kar ni pravilno. Ljudje, ki ne poznajo svojih pravic, ne bodo rekli »Ne!« zlu.

Sporočilo priročnika je preprosto: ZAPUSTITE KULT!